

“Geef ons heden ons dagelijks rijst”, geloven aan de andere kant van de wereld.

*Onze gids met de mooie naam Breiheet glimlacht bij deze woorden. Driemaal daags eet zij tezamen met haar ouders en drie broertjes rijst. Rijst bij het ontbijt, rijst bij de lunch, rijst bij het avondeten. Rijst is het dagelijks voedsel. Haar vader en moeder werken in de rijstvelden. Zaaïen, wieden, oogsten doen ze met de hand. Wij * bevinden ons in het noorden van de Filippijnen op het eiland Luzon. Na haar huwelijk, is zij in het dorpje Banaue drie kilometer verder gaan wonen met haar man. Het dorpje ligt 160 kilometer ten noorden van Manilla. De tocht van Manilla naar Banaue is 160 kilometer en de nachtbus heeft negen uur nodig om ons af te zetten voor het toeristenbureau voor onze wandeling over de rijstvelden.*

Klimmen en dalen

De tricycle is ons eerste vervoermiddel. Dit is een motor een motor met zijspan, waar plaats is voor twee in de zijspan en voor de gids, die achterop de motor plaatsneemt. Na een heerlijk ontbijt met rijst, groenten, salade en groene thee – vertrekken we. Na aankomst begint om 7.30 uur de beklimming van de terrassen. De terrassen zijn tegen de hellingen van de bergen gelegen en over jaren heen met de hand aangelegd. Laag voor laag. Binnen de omheiningen wordt het water dat vanuit de bergen naar beneden stroomt de terrassen binnengeleid. Het is inmiddels 35 graden. Het klimmen gaat stijl omhoog en omlaag. De stenen trappen waarlangs we omhoog klimmen en afdalen verspringen met zo'n veertig centimeter. Zo zwaar als de klim, zo schoon zijn de rijstterrassen, die hier zo'n tweeduizend jaar gelden zijn aangelegd, vanuit China via Indonesië overgekomen naar het noorden van de Filippijnen. Vanwege hun schoonheid hebben ze vele jaren op de Werelderfgoedlijst Natuur van de Unesco gestaan.

Zes vierkante meter

Op onze tocht voert de gids ons langs haar ouderlijk huis. Dit huis met een rieten puntdak telt drie verdiepingen. Op de begane grond is een grote ronde vuurplaats aangelegd door stenen omringd. Daar wordt de rijst bereid, de kip gebraden, het water gekookt. Een kleine ladder voert naar de eerste verdieping, waar haar beide ouders slapen, anderhalve meter boven de vuurplaats, twee meter breed en twee meter lang. Boven deze verdieping is in de punt een tweede verdieping, waar zij met haar drie broertjes slapen. Zes vierkante meter.

Dagelijks rijst

Ze laat ons zien wat er komt kijken aler de rijst dagelijks voedsel wordt. Als de rijst rijp is na een groeitijd van acht tot tien weken, wordt ze geplukt en verzameld in bossen van drie kilo, goed voor drie dagen voedsel. De rijst wordt van de stengel afgeritst en in een grote wan gedaan. Elk korreltje dat naast de wan valt wordt in de wan terug gelegd. Geen rijstkorrel mag verloren gaan. De rijst wordt vervolgens in een aardewerken ton gestort, waarna de rijst gestampt wordt om het omhullende vlies los te maken van de rijst. De kippen en de varkens eten met graagte de korrels en de vliezen die over de rand vallen. Daarna begint het wannen. De rijst wordt in de wan gedaan. Broerlief schudt de rijst heen en weer en gooit de rijst omhoog waarna de vliezen door de wind wegwaaien. Als geschenk krijgen we ieder een zak rijst van een pond mee. Zij geeft ons heden ons dagelijks rijst, mijmer ik.

Heilig Land

Zondag na het einde van onze tocht nemen we afscheid. Ze zegt: "God bless you. Be Christ be with you" - "Zegene God je en mag Christus met je zijn". Ze is katholiek, zoals tachtig procent van de Filippino's. Ze nodigt ons uit om naar de middagdienst te gaan, die niet zo druk bezocht wordt als de Hoogmis van de morgen. Op tijd komen we bij de kerk aan, die rijkelijk gevuld is jongeren... twee -, drie honderd bezoekers. De dienst is in het Engels en zeer goed te volgen op de beeldschermen in de kerk. Onze gids heeft haar dochtertje van drie meegenomen, geboren op Eerste Kerstdag in 2013, die naar de naam Crystal luistert.

Bij het tweede afscheid vertelt ze, dat ze naar het Heilig Land zal vertrekken

om geld te verdienen voor haar dochttertje. God bless you, Breeheit ... Als de dienst ten einde is en de pastoor in het Tagalog, de Filipijnse taal tot de gelovigen heeft gezegd: 'Gaaf nu allen heen in vrede', danken de gelovigen hem met een luid applaus.

Wijwater in het bankgebouw

Het bankgebouw, waar onze zoon werkt, is nieuw betrokken. Het gebouw bevindt zich op de 23e, 25e, 26e en 27e verdieping. Een 24e verdieping is er niet omdat het getal 4 ongeluk betekent zoals bij ons het getal 13. Het gebouw wordt officieel geopend door de Nederlandse ambassadeur, de directeur en de burgemeester van het stadsdeel Bonifacio, dat een miljoen inwoners telt. Na de plechtigheden gaat de priester met wijwatervat en palmtak alle werkzalen en vergaderkamertjes langs om deze plechtig in te wijden. Aangekomen in de zaal, waar een vergadering plaats vindt besprenkelt de priester de ruimte en de vergaderde medewerk(st)ers, die rustig hun vergadering voortzetten. Na deze katholieke plechtigheden werpt een Chinese priester muntjes in alle ruimtes, die geluk moeten brengen, zoals wij onze muntjes in de Trevi Fontein in Rome gooien en zo ons geluk beproeven. Gedenken wij dankbaar de daden des Heren ...

Bamboe en het orgel

Op voorspraak van onze organist Bart van Buitenen heb ik een bezoek gebracht aan de Sint Joseph Parochiekerk in Las Pinas. In de jaren 1816 tot 1824 heeft de Spaanse priester Padre Diego Cera dit kerkgebouw ontworpen en laten bouwen. Bijzonder is dat hij een orgel ontworpen heeft, waarvan de orgelpijpen gemaakt zijn van het bamboehout dat in de wijde omgeving van de stad rijklijk groeit. Om de bamboe-orgelpijpen insecten bestendig te maken heeft hij het bamboe eerst enkele jaren in zandgrond bewaard. In de jaren zeventig van de vorige eeuw is het orgel verscheept naar Duitsland en geheel gerestaureerd. Het orgel behoort nu tot het cultureel erfgoed van de Filippijnen. Na terugkeer is het 'bamboe-orgel' middelpunt geworden van een jaarlijks weerkerend Internationaal Bamboe-Orgel Festijn. Aan het einde van mijn bezoek speelt de organiste van de parochie in een privé-concertje een etude van Bach op dit bamboe-orgel.

De Hoogmis van 8.30 uur

Om zeven uur begint de vroegdienst. We besluiten om naar de Hoogmis van 8.30 uur te gaan. Bij het binnenkomen van de kerk begroet de dienstdoende bisschop Joel ons. De stoet komt op deze zomerse zondag de kerk binnenschrijden. Vier misdienaars met een groene superplie voorop, waarna de twintig koorzangers en zangeressen volgen, de misdienaar met het Bijbelboek boven zijn hoofd, vier priesters met de deken en de bisschop. De kerkdeuren staan vanwege de warmte open. Ventilatoren draaien volop. Het lawaai van de voorbijrijdende taxi's en vrachtwagens dringt de kathedraal binnen. De dienst is in het Filipijns. De liturgie is goed te volgen en gelijkt op onze liturgie, die wij in Dordrecht volgen. Het koor zingt in een en al beweging. De zang is prachtig. ... meerstemmig... swingend... inspirerend... zonder overdrijving.

Hand in hand

Tijdens zijn preek stapt de bisschop weg bij zijn kathedr en gaat het schip van de kerk in gesprek met de gelovigen. Ook al versta ik niets van zijn woorden, zijn enthousiasme werkt zo aanstekelijk, dat het luisteren naar zijn stem een genot is om naar te luisteren en om je mee te laten nemen op de weg waarin Jezus ons voorgaat.

Tijdens de vredegroet wordt er geen hand geschud, maar buigt eenieder naar zijn buurvrouw of buurman. Als de bisschop het 'Onze Vader' inzet, staan allen op en reiken elkaar de hand. Bidden in verbondenheid, ik krijg er kippenvel van. Gaandeweg de hoogmis raakt de kerk vol. Op het beeldscherm verschijnt de gestalte van Jezus, die uitnodigend de gelovigen aankijkend zegt: Come to my table – kom naar mijn tafel. Lange rijen vormen zich voor het ontvangen van brood en wijn. Na de zegen nodigt de deken alle gasten die van ver komen naar voren met de vraag om je voor te stellen aan de gelovigen. Er zijn gasten vanuit Canada, Suriname, Bohol, een eiland in het midden oosten van de Filippijnen en wij, drie Nederlanders. Elke gast krijgt een luid applaus.

Kom snel terug

Na de dienst spreek ik met de parochianen, bisschop Joel, de pastoor, die de deken blijkt te zijn. Hij is ook legerpastoor die de militairen op Mindanao bezoekt, het eiland dat al wekenlang toneel is van strijd tegen moslimgroe-

peringen.

Van hetzelfde eiland komt een jong echtpaar, dat werkt in Manilla en toegetreden is tot deze parochie. Vanwege het zeer ongezonde klimaat in de stad zullen zij terug keren naar de natuur en de rust, die er ook op dit zuidereiland Mindanao heersen. Ze nemen afscheid en nodigen me uit om snel terug te keren.

God bless you. Be Christ be with you.

Zegene God je en moge Christus met je zijn.

Pastoor Jan

* Wij, vader en zoon. Van 20 juni tot en met 21 juli heb ik – deels met onze zoon, die in Manilla werkt - een reis gemaakt door de Filippijnen.

Lief en leed

Mevrouw P. De Boeck

Zondag 25 juni heeft onze oudste parochiaan mevrouw P. De Boeck te midden van haar familie en vrienden haar negentigste verjaardag gevierd. In alle rust heeft zij deze dag willen vieren. De vele gelukwensen getuigen ervan, dat zij niet vergeten is. Aan deze gelukwens heeft de parochie ook haar wensen toegevoegd. Dat zij nog mag genieten van de jaren die haar gegeven zijn.

Niek van Ditmarsch 1928 – 2017

In Nomine Domine, Feliciter – In Naam van de Heer,

Op 18 juli ... is na een lang, bewogen en dienstbaar leven ingegaan in de vreugde van de Heer

Jacobus Nicolaas van Ditmarsch, kind van God ..., vermeldt de rouwkaart. Bij leven heeft hij veel betekend voor kerk onder andere als priester, kanunnik, mede-oprichter van de Charismatische Werkgemeenschap Nederland en als lid van de commissie voor de liturgie. Mede door zijn grote inzet zijn het kerkboek, gezangboek en lectionarium verschenen. Hij is een harde werker geweest. Bewogen en begaan met kerk en mensen, ook toen hij met emeritaat was. Zijn laatste betrokkenheid bij onze kerk is zijn aanwezigheid op de bisdomdag begin juni. De dienst van de uitvaart heeft woensdag 26 juli plaats gevonden in een overvolle Kathedraal, waar hij van 1986 tot 1993 pastoor en plebaan is geweest. Bij zijn dertigjarig ambtsjubileum heeft Willem Barnard een lied van het priesterschap aan hem opgedragen, waaruit we het eerste en laatste couplet citeren.

*Dienstbaar, een leven lang, altijd beschikbaar zijn,
open voor aller angst, aller geluk of pijn,
voor wie de dingen telt zoals een koopman doet:
in eigendom en geld, in have en in goed.*

*Die met de tekentaal der hoop te rade ging,
reik ons het Avondmaal der verzadiging.
Die al uw leven lang een zwoeger zijt geweest,
heradem in gezang, heradem in de geest.*

Moge hij rusten in de vrede van zijn Heer.

Parochiemiddag

Oud-Katholiek tussen 'rust, eerbied, regelmaat' en zingend de kerk in .

Na de eucharistieviering en de lunch bestaat het programma van de middag uit twee delen. Het gesprek over 'Oud-Katholiek worden, zijn en blijven' wordt voortgezet. Ons gastlid Ad Besemer vertelt van zijn gang naar onze kerk en Rina heeft een mooi verhaal aan het papier toevertrouwd, dat voorgelezen is. Een boeiend gesprek volgt, waarna we de parochiemiddag zingend afsluiten met het instuderen van moeilijke onbekende en nieuwe gezangen en een mis. Hieronder de beide bijdragen.

Oud-Katholiek worden, -zijn en – blijven ...

Op 21 mei mocht ik kort iets zeggen hoe ik in deze parochie ben gekomen en wat Oud-Katholiek zijn voor mij betekend betekent. Drie kernvragen waren hoe ik Oud-Katholiek ben geworden, wat het is om Oud-Katholiek te zijn en hoe te blijven?

'Oud-Katholiek worden'

Na bijna 30 jaar lid te zijn geweest van de Kerk van de Nazarener merkte ik door allerlei veranderingen dat ik niet meer paste in deze vorm van geloof beleven en kwam ik tot de conclusie dat ik verder moest. Dat was niet gemakkelijk want mijn vrouw en onze 3 kinderen bleven wel in deze gemeente. Ik heb veel achter me moeten laten op dat moment. Ik vond in een oude jas een foldertje van onze kerk dat ik op een monumentendag eens had meegenomen.

Toen ik op een zondag in 2012 dit gebouw binnenstapte waren het vooral de rust, de eerbied en regelmaat die mij aanspraken. En ik was op dat moment ook blij met wat er niet was, het sterke evangelische accent tijdens de vieringen wat ik in mijn vorige kerk steeds minder prettig begon te vinden. Ik ben niet meer verder gaan zoeken naar andere kerken. Het was eigenlijk liefde op het eerste gezicht.

‘Oud-Katholiek zijn’

Wat ‘Oud-Katholiek zijn’ is, is niet heel makkelijk te beantwoorden merk ik, er is zo veel. Wat maakt het dat ik kom, wat doet het met me en wat doe ik ermee, wat geeft het me? Dat zijn de vragen die ik me gesteld heb en als ik om me heen kijk, naar jullie, dan zie ik dat we allemaal verschillend zijn en toch allemaal Oud-Katholiek. Ik kwam erop uit dat voor mij Oud-Katholiek zijn eigenlijk meer is hoe ik als christen van maandag tot en met zaterdag ben in werk, gezin etc. Hoe denk ik, hoe handel ik en ik welke mate probeer ik Jezus te volgen. En vervolgens in deze kerk op zondag een rustpunt te vinden met gelijkgestemden in deze vorm, dat past me.

Het heeft rust in mijn geloofsleven gebracht en inspiratie. Daarnaast spreekt de Benedictijnse leefregel me aan en ik probeer daar meer en meer van toe te passen in mijn dagelijks leven. De symboliek in onze kerk vind ik mooi, ik ben een kruisje gaan dragen wat dagelijks in een fractie van een seconde, als ik het zie of voel, veelzeggend is voor mij. Ik ben voor het eerst een klooster gaan bezoeken. Enfin, dat zijn wat voorbeelden die het ‘Oud-Katholiek zijn’ mij gebracht hebben. Ik kom uit een Hervormd nest en dan geeft deze vorm en omgeving ook een soort spanning die prettig voelt.

‘Oud-Katholiek blijven’

Hoe Oud-Katholiek te blijven is moeilijk te beantwoorden. Trouw zijn in alles wat je doet hoort hierbij. Onderdeel zijn van een geloofsgemeenschap is ook belangrijk maar in de praktijk niet mijn sterkste kant weet ik, ik ga graag mijn eigen gang. Het belangrijkste is het geloof in God en de zekerheid dat Jezus voor mij is gestorven, dat is het houvast en zingeving in mijn leven en zet alles in perspectief. En daar hoort voor mij een kerk bij en een vorm die past. Dan kom ik weer uit bij het begin: de rust, de eerbied en de regelmaat. Dus ik zal nog wel even Oud-Katholiek blijven, denk ik ...

Ad Besemer

Het evangelie van Rina Homan.

Mijn Vader zei altijd: "Meisje ik hoor daar". En nu denk ik, ja, ik hoor daar. En waar is dat dan. Bij God op de stoep. Het evangelie is de grond onder mijn voeten. De kracht waardoor ik rechtop blijft staan. Het weten dat ik mag bestaan en zijn zoals ik ben. Niet meer en niet minder. Ik weet mij aanvaard. Dat zou ik tegen iedereen willen zeggen. Doe niet zo moeilijk, pluis het niet zo uit. Leef vanuit die ervaring: "God heeft je geschapen". Punt uit, geniet ervan.

Dat daar is ook de OK kerk. Ik zeg weleens: "Die zit als een jas". De kleur vind ik goed, de zakken zitten op de juiste hoogte. Hij beschermt tegen regen en wind en als het te warm wordt, doe je hem even uit. Ook letterlijk. Even zonder jas buiten spelen. Maar dan kom ik toch heel snel tot de ontdekking dat het koud wordt en dat de jas van de burens mij niet goed past.

Efese 5, 15 & 16:

Ziet nauwlettend toe, hoe gij u gedraagt en niet als onwijzen maar als wijzen en gebruikt uw tijd wel, want de dagen zijn boos.

Ooit mijn aanneemtekst, die pastoor Moleman in mijn graduale heeft geschreven. Ik ben er wat mee geplaagd door mijn man. Maar uiteindelijk hebben wij hem bij zijn uitvaart op de kaart gezet. Je tijd wel (goed) gebruiken dat is de opdracht. En hoe doe je dat dan? Met open oor en open ogen in de wereld staan en doen wat er gedaan moet worden. Wat je hand vindt te doen. Daar waar het leven je brengt: in verantwoordelijkheid je leven leven. Als dienst aan je medemens en als dank aan God die je de mogelijkheid gegeven heeft.

Efese 6, 15 & 16 in de Bijbel in Gewone Taal

Zing voor de Heer

15 Zorg er dus voor dat je goed leeft.

Leef niet zoals dwaze mensen doen, maar gedraag je verstandig.

16 Gebruik de dagen die God je nog geeft, goed.

Want we leven in een slechte tijd.

Ik heb mij afgevraagd welke kleur heeft die jas dan? Rood. Ik draag noooooit rood. Nee altijd. Het is mijn lievelingskleur. Het is de kleur van de liefde. Wat

donkerder van de kerk. In het verleden. Maar ook in de toekomst. De kleur van de Geest. De Geest die leven doet.

En die zakken. Wat zijn dat? Dat zijn plaatsen waar je iets in kunt stoppen en iets uit kunt halen, maar nog meer waar je je handen in kunt stoppen. Om na te denken. Om ze even te laten rusten om ze daarna weer te gebruiken.

Ze hebben namen: respect. Dankbaarheid voor mijn leven, Het leven. Eigen verantwoordelijkheid. Maar het belangrijkste is de vrijheid om zelf na te denken een eigen mening te hebben. Dat is voor mij de Oud-Katholieke kerk. En vandaaruit met deze jas aan de wereld in. De mensen met respect te gemoed treden. Dat is mijn beeld van geloof en kerk.

Rina Homan
27-8-2016

De kringen

In september gaan de kringen weer van start.

De Bijbelkring

Deze komt samen op de eerste maandag van de maand. De eerste bijeenkomst is maandag 4 september om 19.30 uur in De Maiorij. We lezen het boek Ruth. In de Talmoed wordt Samuel als de schrijver van het boek Ruth genoemd. Maar het zou zo maar kunnen dat het boek Ruth geschreven is door een vrouw vanwege de hoofdpersoon Ruth en het standpunt van waaruit het boek geschreven is. We zullen het zien. Wie belangstelling heeft, is van harte uitgenodigd.

De belangstellendenkring

Deze kring komt voor de eerste keer samen op maandag 18 september. We zetten het gesprek voort over de sacramenten. Het sacrament van de zalving van de zieken zullen we bespreken. De avond begint om 19.30 uur in De Maiorij. Belangstellenden zijn van harte welkom.

De Goede Herder - Over de zwijgzaamheid - deel 2

Een broeder vroeg abt Poimên: "Wat is beter, te spreken of te zwijgen?" De grijsaard antwoordde hem: "Wie spreekt om God, doet wel, en wie zwijgt om God, eveneens".

Zoals beloofd willen we nu stilstaan bij het zwijgen als een weg om leren los te laten. Laten we eerlijk zijn, loslaten is niet onze sterkste kant. Maar het hoort ook bij het leven. Men moeten kunnen losmaken om verder te kunnen gaan, om te kunnen groeien.

Het loslaten waar we het hier over hebben is meer dan enkel niet-praten of niet-denken, het is een voortdurend actief loslaten van ons denken en spreken. Of iemand zwijgen kan, blijkt niet uit de kwantiteit van zijn woorden, maar uit zijn vermogen tot loslaten. Want mensen kunnen aan het zwijgen zelf gehecht raken, als middel om zich af te schermen van de grote boze buitenwereld, zodat zijzelf, hun denkbeelden en dromen, niet aan kritiek kunnen worden blootgesteld. Het kan daarom voor mensen een heilzame ervaring zijn zich te blameren in hun spreken; zij worden zo gedwongen het geïdealiseerde en stichtelijke zelfbeeld dat zij zichzelf en anderen voorhouden, los te laten. Dit sluit ook naadloos aan bij de weg van de nederigheid.

Men kan ook de gedachten en gevoelens die in het zwijgen opduiken bestrijden, om ze zo tot rust te brengen. Een andere methode bestaat erin ze los te laten door ze niet zoveel belang toe te kennen. Zo staan we niet onder de prestatiedruk ze kwijt te moeten raken.

De paradox is nu dat ze vaak juist door dit onthechte waarnemen langzamerhand uit het bewustzijn verdwijnen. En in het geval dat dit niet gebeurt, dan nog zetten ze mij niet meer onder druk, omdat ik leef in het vertrouwen dat God mij aanneemt zoals ik ben, mét al mijn gedachten en gevoelens. Niet alle gedachten en gevoelens hoeven losgelaten te worden, maar enkel diegene waardoor een mens gefixeerd raakt en welke innerlijke spanningen creëren. Deze spanningen kan men op verschillende manieren loslaten.

Een eerste methode begint bij het lichaam: door de uitademing naar de plek te leiden waar lichamelijke spanning gevoeld wordt. Deze methode heeft alleen zin wanneer men tevens de innerlijke spanningen loslaat die aan de lichamelijke ten grondslag liggen.

De tweede methode bestaat erin direct de innerlijke spanningen los te laten, ze uit handen te geven, aan God. Dat kan niet met op elkaar gebeten tanden, maar enkel door los te laten, dat stuk van mezelf weg te geven, waar ik mezelf overdreven zorgen maak om het één of ander. Dit betekent vertrouwen op de liefde van God en zich niet meer door hoge idealen, als een vorm van eigen prestatie, tegen deze overgave beschermen. Dan zit ik niet meer op de troon, met al mijn vrome idealen, inspanningen en geestelijke behoeften, en plan ik ook niet meer mijn eigen geestelijke groei en rijkdom. Ik geef mijzelf uit handen, zodat Christus in mij heerst en aan mij handelt. Ik houd mezelf niet meer voor zo belangrijk en geef het op me aan mezelf en mijn ideaalbeelden vast te klampen.

Deze manier van zwijgen stelt hoge eisen, omdat we meestal God liever als instrument van onze volmaaktheid gebruiken, dan onszelf in onze onvolmaaktheid aan Hem over te geven.

Wanneer we vanuit de vrijheid van het enkel God aanhangen zouden leven, zouden vele spanningen in ons dagelijkse leven opgeheven worden. We hoeven dan geen energie te verspillen aan eigen behoeften en wensen, of aan het verwerven van lof.

Henri Nouwen geeft in zijn eerste boeken een paar erg mooie voorbeelden over hoe veel energie verloren kan gaan in de afkeer van bepaalde werkzaamheden, of in overdreven ijver om uit te blinken, of in verhitte pogingen om via de ontmoeting met anderen de eigen identiteit te bevestigen.

De werkelijk zwijgende mens zwijgt ook in zijn daden, wat wil zeggen dat die zonder eigenbelang verricht worden. Zo kan het beeld van God in hem tot uiting komen, niet meer gehinderd door het ego.

Ja, ik weet het: het is een lange weg.

Maar het is beter met vallen en opstaan zich op de goede weg te begeven dan snel vooruit te gaan op een verkeerde weg.
broederlijke groet,

Broeder Gino

www.goedeherder.be

Jansenisten en Papen

Katholieken in de Noordkop- 350 Jaar Oud-Katholieke kerk in Huisduinen en Den Helder - Gerrit den Ouden

In een uithoek van het voormalige 'WestVriesland' mochten de katholieken van de parochie 'H. Nicolaas' in 1672 haar eerste kerkhuis bouwen onder de bescherming van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden. Ondanks haar lange gevecht met de kerk van Rome bestaat ze na 350 jaar nog steeds. Visser, walvisvaarders, vletterlieden, haringtrekkers en redders van mensen. Mensen die de zee konden 'lezen'. Ze woonden vaak in het 'oude Helder'. De vele oorlogen hebben haar ook niet klein kunnen krijgen. Engelsen, Russen, Fransen en Duitsers bemoeiden zich met hen. Een kerkhuis in 1799 en een kerk in de Tweede Wereldoorlog gingen hierbij verloren.

Het boek is voor het eerst de eigen Oud-Katholieke geschiedenis van de reis door de tijd van deze groep gelovigen.

In het voorwoord schrijft mgr. dr. Dick Schoon bisschop van Haarlem:

"De schrijver maakt ruimschoots maar tegelijk op kritische wijze gebruik van het werk van zijn voorgangers en hij verbindt de kerkelijke situatie telkens met de maatschappelijke en economische ontwikkeling van de Noordkop, die vanuit de centra van de Republiek en het latere Koninkrijk nogal eens als het einde van de wereld werd betiteld. Hij put uit oude bronnen en archiefmateriaal van de parochie, dat hij op wonderlijke wijze zelf hervond. Ook levende bronnen boort hij aan door getuigenissen op te nemen van leden van de huidige parochie. Moeilijkheden in een langer geleden en ook recenter verleden gaat hij daarbij niet uit de weg."

Gegevens van het boek: A4, harde kaft in kleur, tekst en illustraties: zwart-wit. 336 pagina's, waaronder een uitgebreide personenindex en literatuurlijst.

Het boek zal in een gelimiteerde (beperkte) oplage verschijnen en zal voor de kostprijs van € 25, -- verkocht worden aan hen die het boek bestellen. Deze prijs is dan uiteraard zonder eventuele verpakkings- en verzendkosten.

U kunt het boek tot eind augustus 2017 bestellen via denouden@wxs.nl en zal eind september, begin oktober aan de bestellers uitgeleverd worden.

Rooster van kerkdiensten

dienst	dag	extra collecte	gastheer/vrouw
Gedaanteverande-ring van de Heer schrift en gebed	zondag 6 augustus; 10:30	Honoraria	Renilde Becker
Pinksteren 14 eucharistie	zondag 13 augustus; 10:30	Restauratiefonds	Erna Bekkering
Ontslapen van de H. Maagd Maria eucharistie	zondag 20 augustus; 10:30	Honoraria	Corina Zomervrucht
Pinksteren 16 eucharistie	zondag 27 augustus; 10:30	Restauratiefonds	Erik Smit
Pinksteren 17 eucharistie	zondag 3 september; 10:30	Opleidingen	Erna Bekkering
Kerkwijding eucharistie	zondag 10 september; 10:30	Restauratiefonds	Renilde Becker
Pinksteren 19 schrift en gebed	zondag 17 september; 10:30	Opleidingen	Corina Zomervrucht
Pinksteren 20 eucharistie	zondag 24 september; 10:30	Restauratiefonds	Erik Smit
Pinksteren 21 eucharistie?	zondag 1 oktober; 10:30	Ontwikkelings- samenwerking	Susan Ensel
Pinksteren 22 eucharistie	zondag 8 oktober; 10:30	Restauratiefonds	Renilde Becker
Pinksteren 23 eucharistie	zondag 15 oktober; 10:30	Ontwikkelings- samenwerking	Erna Bekkering
Pinksteren 24 eucharistie?	zondag 22 oktober; 10:30	Restauratiefonds	Erik Smit
Pinksteren 25 eucharistie?	zondag 29 oktober; 10:30	Ontwikkelings- samenwerking	Susan Ensel

In de Maiorij zal altijd een exemplaar van het rooster hangen.

Graag bij ruilen op dit rooster aangeven wie de taak wel uitvoert.

misdienaar	lezing	rijden
n.v.t.	1ste: Ton Delemarre 2de : Ineke van den Berg	
René van Helden	1ste: Ada d'Hamecourt 2de : Kees Bezemer	Kees Bezemer
Erna Bekkering	1ste: Corina Zomervrucht 2de : Jan van Dijk	
Kees Bezemer	1ste: Peter Berkien 2de : Erna Bekkering	Mirjam Olthof
Kees Bezemer	1ste: Jan van Dijk 2de : Kees Bezemer	
Erna Bekkering	1ste: Erna Bekkering 2de : Ineke van den Berg	
n.v.t.	1ste: Kees Bezemer 2de : Corina Zomervrucht	
Erna Bekkering	1ste: Marja Moesman 2de : Peter Berkien	Susan Ensel
Kees Bezemer	1ste: Jan van Dijk 2de : Susan Ensel	
Erna Bekkering	1ste: Ton Delemarre 2de : Erna Bekkering	Mirjam Olthof
Kees Bezemer	1ste: Jan van Dijk 2de : Ada d'Hamecourt	
René van Helden	1ste: Erna Bekkering 2de : Ineke van den Berg	Susan Ensel
Erna Bekkering	1ste: Peter Berkien 2de : Susan Ensel	

Agenda

Openstellen Kerk (Kunstrondje Dordt)	zo 6 augustus	13-17 uur
Zomerconcert*	vr 11 augustus	20:00 uur
Kerkbestuur Vergadering	ma 14 augustus	19:00 uur
Zomerconcert*	vr 18 augustus	20:00 uur
Zomerconcert*	vr 25 augustus	20:00 uur
Seizoen begint: Mieke van Laren-zangpedagoog	ma 28 augustus	14:00 uur
Organisten overleg	di 29 augustus	19:30 uur
Huwelijk Vlasblom	vr 1 september	12:00 uur
Seizoen begint: Interkerkelijke Schola Cantorum	ma 4 september	19:30 uur
Bijbelkring	ma 4 september	19:30 uur
Open Monumentendagen – klassendag	vr 8 september	10-16 uur
Open Monumentendagen	za 9 september	10-17 uur
Open Monumentendagen	zo 10 september	10-17 uur
Interkerkelijke Schola Cantorum-Vespers	zo 10 september	16:30 uur
Belangstellendenkring	ma 18 september	19:30 uur
Kerkbestuur Vergadering	ma 25 september	19:00 uur

***Zie www.zomerconcertendrecht.nl**

Openstellen Kerk (Kunstrondje Dordt)	zo 1 oktober	13-17 uur
Interkerkelijke Schola Cantorum-Vespers	zo 1 oktober	16:30 uur
Bijbelkring	ma 2 oktober	19:30 uur
Gemeente Vergadering (na de dienst)	zo 8 oktober	12:30 uur
Interkerkelijke Schola Cantorum-Vespers	zo 15 oktober	16:30 uur
Retraite – Clarissen Klooster in Megen	vr 27-29 oktober	
Kerkbestuur Vergadering	ma 30 oktober	19:00 uur

De Interkerkelijke Schola en het getijdengebed

De oorsprong van het getijdengebed ligt in het dagelijkse gebed, zoals de joden dat al kenden. Het getijdengebed is een antwoord op de vraag van Jezus Christus aan zijn leerlingen om zonder ophouden te bidden (1 Tessalonicenzen 5, 17). Het heeft vanaf de vroege christenen een evolutie doorgemaakt. Het wordt nog steeds gebeden in abdijen en kloostergemeenschappen over de hele wereld.

De getijden vinden plaats in de vroege morgen / nacht (nachtwake of Metten), het begin van de dag (Lauden), overdag (Priem, Terts, Sekst en Noon), het begin van de avond (Vespers) en voor het slapengaan (dagsluiting of Completen).

In het hart van het getijdengebed staan de gezongen psalmen. Hoe oud ze ook zijn, ze bezingen vreugde en verdriet, goed en kwaad, wanhoop en vertrouwen van mensen van alle tijden en plaatsen. Door alles heen is er het geloof in God.

“Het Gregoriaans is een gezongen gebed. Het heeft in zijn éénstemmigheid een uiterst subtiele uitdrukkingwijze van eeuwen lange religieuze bewogenheid.

Elke schola cantorum moet een zekere waardigheid en een stijlvolle

discipline uitstralen vanwege haar verheven opdracht, hetgeen tot uitdrukking moet komen in een verzorgde liturgische kledij, in een correcte houding en in een goede opstelling. De koorzanger(es) vervult een liturgisch ambt. Zijn/haar zingen is bidden. Bis orat, qui bene cantat (wie goed zingt, bidt dubbel), aldus Augustinus. (...) Een koor moet zingen als uit één mond." (C.H. Schonk in "Elementaire kennis betreffende het Gregoriaans.") "Om het geestelijke – en a fortiori het muzikale – effect van het Gregoriaans te verwezenlijken is een zekere perfectie in het aanvoelen en in de uitvoering ervan onontbeerlijk. Men behoort te streven naar een techniek die in overeenstemming is met de waardigheid die het Gregoriaans (...) eigen is. Deze zang beoogt immers niet minder dan de lofzang van God," aldus p. Nico Wesselingh en J. Hessing, beide o.s.b., in "Basiscursus Gregoriaans, oorspr. door Dom E. Cardine. Deze woorden van bovengenoemde deskundigen probeert de Interkerkelijke Schola Cantorum Dordrecht e.o. bij elke viering waar te maken.

Vanaf haar oprichting in 1984 is de Interkerkelijke Schola Cantorum een oecumenische en gemengde schola, die als doel heeft het erfgoed van het gregoriaans te bewaren en uit te dragen op de wijze, zoals hierboven is beschreven. Al 33 jaar lang heeft de Schola zich toegelegd op het bidden en zingen van het getijdengebed, voornamelijk Vespers. Het adres, waar de vieringen dit seizoen worden gehouden is: de Kerk van de H. Maria Maior, Parochie Dordrecht v.d. Oud-Katholieke Kerk Nederland - Voorstraat 120 - 3311 ER Dordrecht

Ongeveer 2 weken voorafgaande aan elke viering vindt u op de website van de Interkerkelijke Schola een toelichting daarop, alsmede wetenswaardigheden over het gregoriaans en actuele informatie: www.gregoriaansdordt.com

Tot ziens in onze vieringen!

De Schola heeft plaats voor geoefende zangers V/M. Heeft u belangstelling? Neemt u dan contact op met:

Koorleider, officiant en cantrix : mw. drs. E.M. (Elly) Stuurman
Dubbelsteynlaan Oost 127 - 3319 EB Dordrecht
Tel. 078-6161533 - E-mail: emstuurman@gmail.com

Programma 34e seizoen 2017 - 2018

H. Maria Maior

Zondag 10 september 16.30 uur Vespers van Zondag na Pinksteren 18

Zondag 1 oktober 16.30 uur Vespers van Zondag na Pinksteren 18

Zondag 15 oktober 16.30 uur Maria-Vespers

Zondag 5 november 16.30 uur Vespers v.d. H. Willibrord

Zondag 10 december 16.30 uur Vespers v.d. Tweede Zondag v. Advent

Donderdag 28 december 19.30 uur Vespers v.d. Onschuldige Slachtoffers

Nine

Beste Voorpostlezer,

Het lijkt mij goed om jullie nu van een tweetal zaken op de hoogte te stellen via deze Voorpost.

Na een moeilijk en zwaar traject gaat het nu goed met mij, de medicijn doet zijn werk, ik ben daar erg dankbaar voor. Echter dit is alleen maar tijdelijk, voor hoelang weet niemand.

Mijn verantwoordelijkheidsgevoel zegt mij dat het wijs is om de taken neer te leggen die ik nu doe in de kerk.

Dit zijn op hoofdlijnen de twee kerntaken die ik zal overdragen met de datum wanneer ik stop:

Penningmeester van de Parochie	per 1 januari 2018
Coördinator vrijwilligers en beheer verhuur	per 1 juli 2017

Resteert nog te zeggen, zoveel dank voor alles. En ik blijf beschikbaar als vrijwilliger voor zover en voor zolang dat zal gaan!

Tot ziens in de vieringen,
Nine Molenaar

Emeritaat pastoor

Geachte parochianen, gastleden en belangstellenden,

Het kerkbestuur van de Oud-Katholieke Parochie van de Heilige Maria Maior te Dordrecht vraagt uw aandacht voor het volgende:

pastoor Jan van der Steen heeft de aartsbisschop en vervolgens het kerkbestuur deelgenoot gemaakt van zijn voornemen om met ingang van 1 december 2017 zijn werkzaamheden voor de Oud-Katholieke parochie van de H. Maria Maior te Dordrecht neer te leggen en met emeritaat te gaan. Gezien de leeftijd en de staat van dienst van pastoor van der Steen zal dit nieuws voor u waarschijnlijk niet geheel onverwacht komen.

Als kerkbestuur zijn wij pastoor van der Steen zeer dankbaar voor zijn inzet en betrokkenheid maar vooral ook voor zijn geduld en zijn volharding gedurende de afgelopen acht jaar. Wij gunnen hem dan ook van ganser harte zijn welverdiende rust in de vorm van een zinvol en verrijkend emeritaat.

Wij weten op dit moment nog niet wie onze nieuwe pastoor zal gaan worden maar evenals pastoor van der Steen zal hij of zij kunnen rekenen op de steun en de loyaliteit van het kerkbestuur.

Met vriendelijke groeten,

Het kerkbestuur van de Oud-Katholieke Parochie van de Heilige Maria Maior te Dordrecht.

Retraite bij de Clarissen zusters in Megen 16-18 juni 2017

De eerste dienst die wij mochten bijwonen was het avondgebed. En daar klonk het geluid van engelen.... de zusters Clarissen zongen zoals alleen engelen zouden kunnen klinken. Een ware ode aan de Heer.

De maaltijden genieten we samen met de zuster in de refter in stilte. Een van de deelnemers verwoordt het zo: "Onze eerste indruk hiervan was hoe dicht ik stond bij het gebruiken van de maaltijd, het besef dat ik mocht delen in overvloedig heerlijk eenvoudig voedsel. Men zou dat meer moeten doen, het eten in stilte."

Als gezamenlijk werkstuk tijdens de retraite was gekozen voor 'het Onze Vader'. Belicht in verschillende talen: van het origineel in het Aramees tot het hedendaagse nieuwe Rooms Katholieke Nederlandse versie. We hadden eindeloos door kunnen praten over dit gebed, 'Het Gebed'. Een mooie groep samen, harmonieus, makkelijk in omgang, sommigen stiller dan anderen, sommigen dieper in gedachte dan anderen, een ieder voor zijn eigen redenen om er te zijn.

Naar mijn oordeel ben jij
een helpster van God zelf
en een steun
voor de
wankelende ledematen
van zijn
omnitsprekelyke Lichaam.

CLARA VAN NISSEL

Uitspraak van Sint Clara

De symboliek in het kerkgebouw

De geheimen van Maria Maior – een Christelijke tempel aan de Voorstraat

Het onderstaande artikel over de symboliek in onze kerk verscheen al eerder in het Dordtse blad De Poorter ter gelegenheid van het Momumentenweekend.

De oriëntatie

Iedere kerk werd in het verleden, tot aan de Reformatie, zo neergezet dat het gebouw naar het oosten wees met de apsis (de ronde nis aan de altaarkant van de kerk tegenover de ingang). De hoofdlijn van de kerk, "het schip", bevindt zich zo op de Oost-Westlijn en daar werd alleen van afgeweken als dat vanwege de lokale omstandigheden fysiek echt onmogelijk was. De symboliek is dat de zon in het oosten op gaat en dus traditioneel het oosten de plaats van het licht is. Het oosten werd daarom met Christus geassocieerd en het westen was de plaats van het duister. Kerken werden langs deze lijn georiënteerd om een ontwikkelingsweg te weerspiegelen, je gaat van het duister in het westen (waar de ingang is) naar het licht in het oosten, waar het altaar zich bevindt. Daarom vinden we meestal de doopkapel bij de kerkdeur, de doop is immers symbolisch de gang van het duister naar het licht van het geloof.

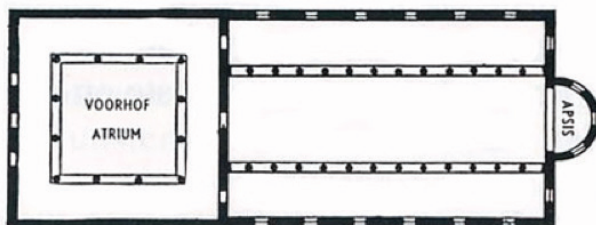
Het Alziend Oog

Boven het altaar in de kerk is een Alziend Oog te bewonderen, een bekend traditioneel symbool, het oog wordt omgeven door een driehoek en wordt soms ook wel afgebeeld tussen zon en maan. Het oog is een religieus symbool voor het totale eenheidsbewustzijn, wat in het Hindoeïsme bijvoorbeeld wordt geassocieerd met het opengaan van het bekende "derde oog", op het voorhoofd boven de neus. Om dit oog van goddelijk bewustzijn te benadrukken wordt door Hindoes vaak een rode stip, de bindi, op die plaats op het voorhoofd aangebracht. Ook in het Christendom is er dezelfde oog-symboliek en verwijst deze net zo goed naar het eeuwige en ene, dat buiten tijd en ruimte bestaat. De driehoek waarin het oog staat, laat zien dat de Ene en Eeuwige zich in het Christendom manifesteert als de Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest, die alles omvatten.

Dat het Oog de oorspronkelijke eenheid verbeeldt, wordt soms nog verduidelijkt doordat het tussen de zon en de maan staat. Het zon/maanpaar is symbolisch de dualiteit, de spanning en strijd tussen tegengestelde krachten in onze wereld. Deze lossen zich op in de eenheid van het Oog in hun midden. Ook deze polariteitssymboliek is terug te zien in de beelden van Maria en Jozef aan weerszijden van het altaar. Maria draagt een zilveren kroon, Jozef een gouden kroon, vanouds werd zilver met de maan geassocieerd en goud met de zon. Het Oog is "Alziend" omdat het de fundamentele eenheid weerspiegelt.

Properties

De kerk aan de Voorstraat heeft de vorm van een traditionele basiliek, een vierkant met aan een zijde een kleine halve cirkel. Dit was de eerste, klassieke vorm van kerkbouw, gebaseerd op de vorm van het Romeinse gerechtshof uit de keizertijd. De cirkel staat symbolisch altijd voor het geestelijke, het vierkant, of in het algemeen de hoekige vorm, voor het stoffelijke, en de kerk, de christelijke tempel, is de plek waar deze twee bij elkaar komen.

Basisvorm van de basiliek

Maar de geometrische symboliek gaat nog verder, de lengte van de korte zijdes van de kerk is namelijk bepaald met behulp van een basiscirkel waarin een tienhoek, een decagon, is ingeschreven. Deze basiscirkel werd bij het bouwen van kerken altijd getrokken van uit een middelpunt (waar later het altaar werd geplaatst), waarop dan een centrale staak werd gezet, de zogenaamde gnomon .

Tienhoek of decagon in geschreven in de cirkel

Doordat een (tien)hoekige structuur ingeschreven wordt in een cirkel , ontstaat ook weer een verbinding tussen geest (cirkel)en stof (tienhoek). Aangezien deze ingeschreven cirkel diende als uitgangspunt voor het bepalen van de verhoudingen van lengte, breedte en hoogte bij de constructie van de kerk, doordeesemt de verbinding tussen boven en beneden het hele gebouw. Het is symbolisch het cirkelvormige dat in het rechthoekige overgaat, en dus het neerdalen van de geest in de stof verbeeldt , wat de essentie van de tempel is. Het is niet voor niets een tienhoek, in de getallensymboliek is de tien de totale manifestatie van de 1, de oorspronkelijke eenheid (zie het Oog).

Oscar Hofman

Inhoud

Pastoraal woord	1
Lief en leed	6
Parochiemiddag	7
De kringen	10
De Goede Herder - Over de zwijgzaamheid - deel 2	11
Jansenisten en Papen	13
Rooster van kerkdiensten	14
Agenda	16
Interkerkelijke Schola Cantorum	17
Nine	20
Emeritaat pastoor	21
Verslag retraite	22
De symboliek in het kerkgebouw	24

Oud- Katholieke parochie van de H. Maria Maior

Kerkgebouw: Voorstraat 120 - 3311 ER Dordrecht

Pastoor: Drs. J. P. van der Steen
Tel.: mobiel 06 22 30 28 28
Tel.: via pastorie 078 613 63 66
E-mail: pastoor@dordrecht.okkn.nl

Hoofdorganist: Cees van Zwieten
E-mail: cvanzwieten@planet.nl
Tel.: 06 42426893

Lectoren: E. Bekkering
Tel.: 06 48 60 48 80
E-mail: Erna.Bekkering@freeler.nl

J. C. Bezemer
Tel.: 0184 420975
E-mail: kees@helianthof.nl

Kerkbestuur

Voorzitter: pastoor J. P. van der Steen

Secretaris: H. Scheurkogel
Tel.: 0620667378
E-mail: secretarisokkd@gmail.com

Penningmeester: N. Molenaar
Tel.: 06 14 12 32 81
E-mail: penningmeester@dordrecht.okkn.nl

Lid: E. Bekkering (zie verder bij 'Lectoren')

R. van Helden
E-mail: r.vanhelden@parnassiagroep.nl

Overige gegevens

Beheer en verhuur MAIORIJ: N. Molenaar
Tel. 06 14 12 32 81
E-mail: nmolenaar@icloud.com
demaiorij@gmail.com

Bankrekeningen: NL27 INGB 0000 1160 31 of NL70 ABNA 0584 5793 06
t.n.v. Oud-Katholieke Parochie Dordrecht

Redactie de Voorpost: Oscar Hofman
E-mail: oshofman@xs4all.nl
C. Zomervrucht (roosters),
E-mail: rooster@dordrecht.okkn.nl
pastoor J. P. van der Steen

Layout: M.B. Bel
voorpost@icloud.com

Website: <http://dordrecht.okkn.nl>